

Úkolníček č. 33

Mateřská škola a základní škola speciální Diakonie ČCE Ostrava

Škola plná zážitků

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

Ostrava prosinec 2020

VÁNOCE

Vánoce jsou křesťanské svátky narození Ježíše Krista. Hlavní svátek připadá na 25. prosince. Předchází mu doba adventní končící Štědrým dnem, následuje doba vánoční trvající v římskokatolické církvi do neděle po 6. lednu.

K Vánocům se pojí množství lidových zvyků jako koleda, vánoční stromek, jesličky (betlém), vánoční dárky, které podle české tradice nosí Ježíšek, či vánoční cukroví. Nyní se Vánoce v mnoha zemích chápou především jako svátky pokoje, rodiny a lásky a lidé je slaví v rodinách bez ohledu na náboženské vyznání.

Řečová výchova – rytmižace řeči – vytleskávání

Koleda, koleda, Štěpáne!

Co to neseš ve džbáně?

Nesu, nesu koledu,

upadl jsem s ní na ledu.

Psi se na mě sběhli,

koledu mi snědli.

Hudební výchova – zpíváme a ukazujeme si piktogramy

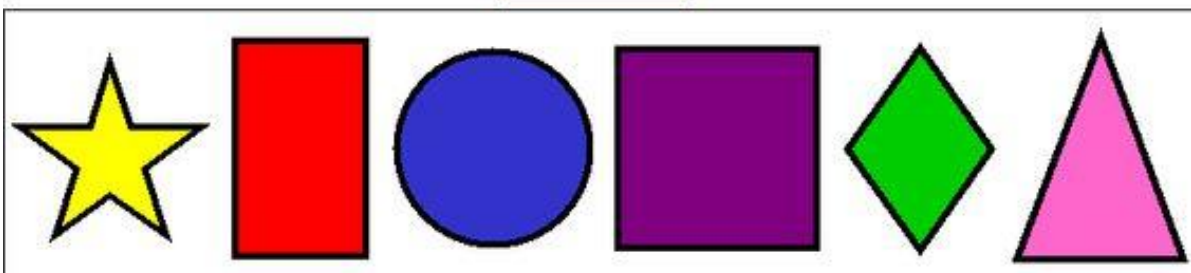
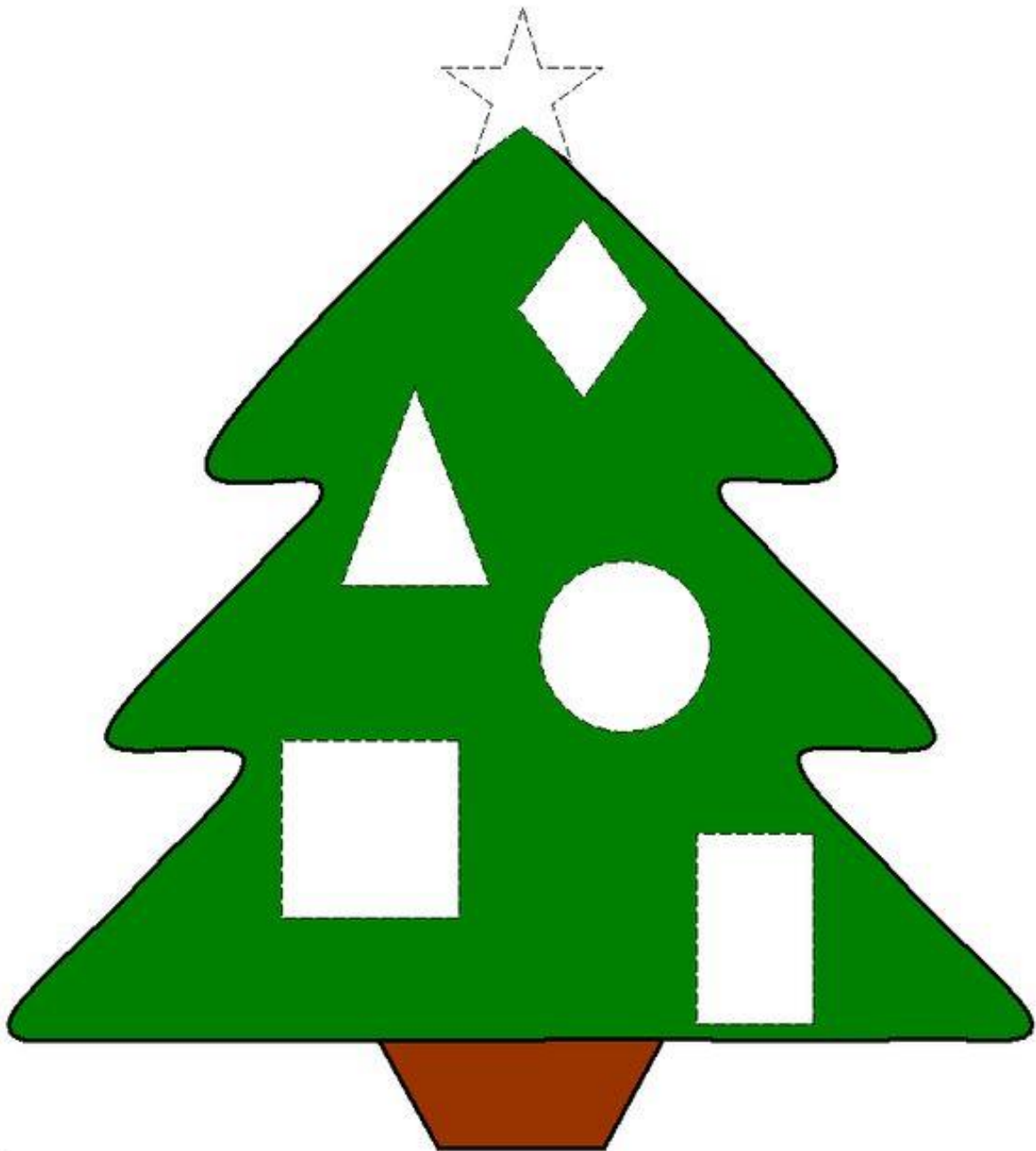
KOLEDA, KOLEDA ŠTĚPÁNE

 KOLEDA	 KOLEDA	 ŠTĚPÁNE	 CO TO
 NESEŠ	 VE DŽBÁNĚ	 NESU	 NESU
 KOLEDU	 UPAD JSEM	 S NÍ	 NA LEDU
 PSI SE	 NA MĚ	 SBĚHLI	 KOLEDU
 MI	 SNĚDLI		

Vystříhni a přiřaď správnou barvu

Matematika – vystřihni, přiřaď správný tvar a řekni barvu

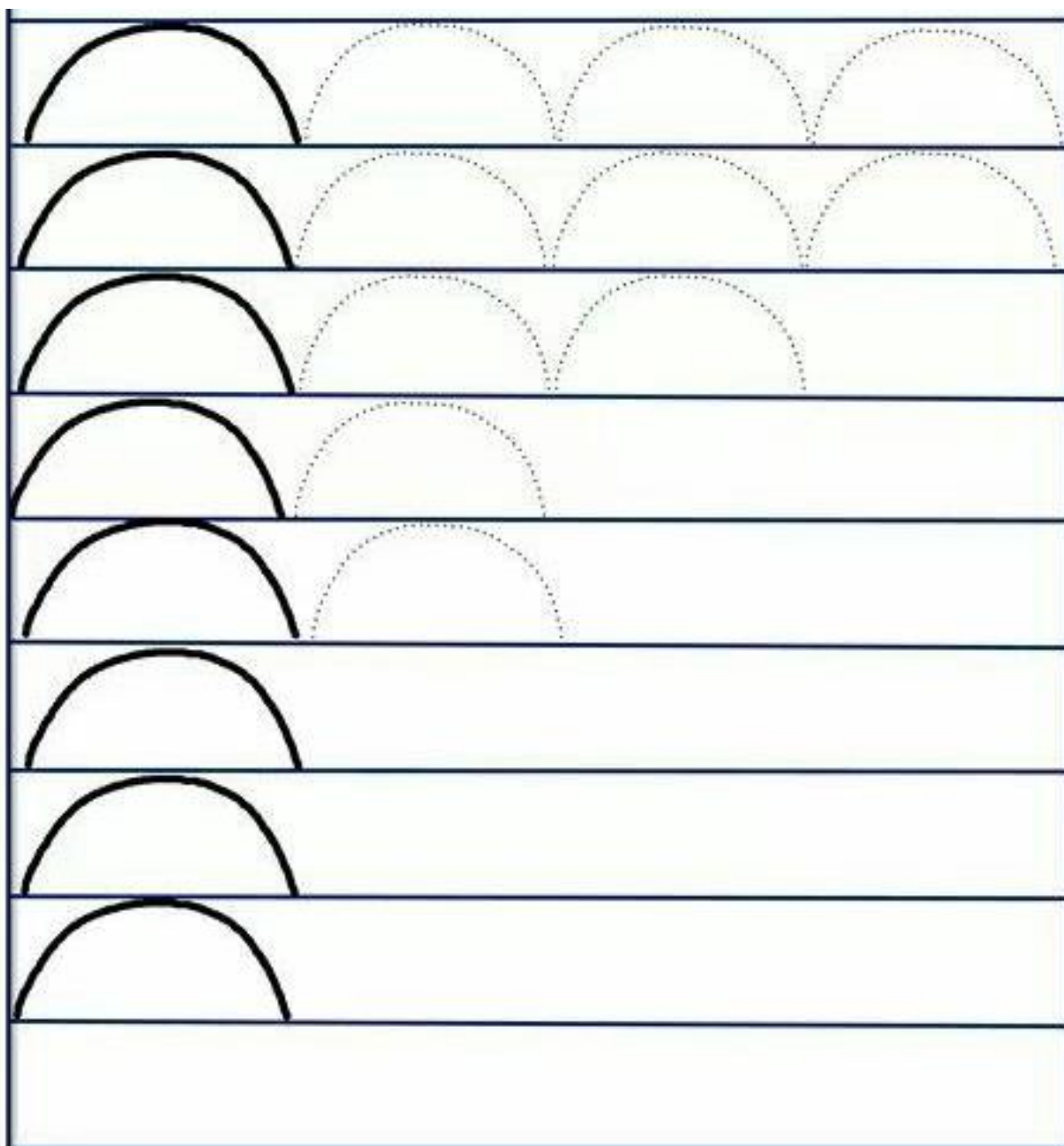

Které číslo patří k obrázku – ten kdo nezná čísla, řekne počet

Psaní – grafomotorika – nezapomeňte na správný úchop tužky

Už jsi letos boboval/a nebo sáňkoval/a? Vezmi si
pastelku a zkus nakreslit Amálce kopce, ze kterých
by mohla sáňkovat.

Smyslová výchova

Děti mohou pomáhat s pečením cukroví – zapojíme hmat, chuť, čich

Můžete dítěti nabídnout potraviny typické pro Vánoce – skořice, hřebíček, mandarinka, badyán, pomerančová kůra, vánoční punč.

Výtvarná výchova

Sněhuláci

pomůcky: světle modrý papír A4, bílá temperová barva, pastelky nebo fixy, štětec

Dítě si s dopomocí, případně samo (podle toho, co zvládne) natře ruku bílou temperovou barvou a obtiskne na papír. Potom opět samo, nebo s dopomocí maminky dokreslíme sněhuláky.

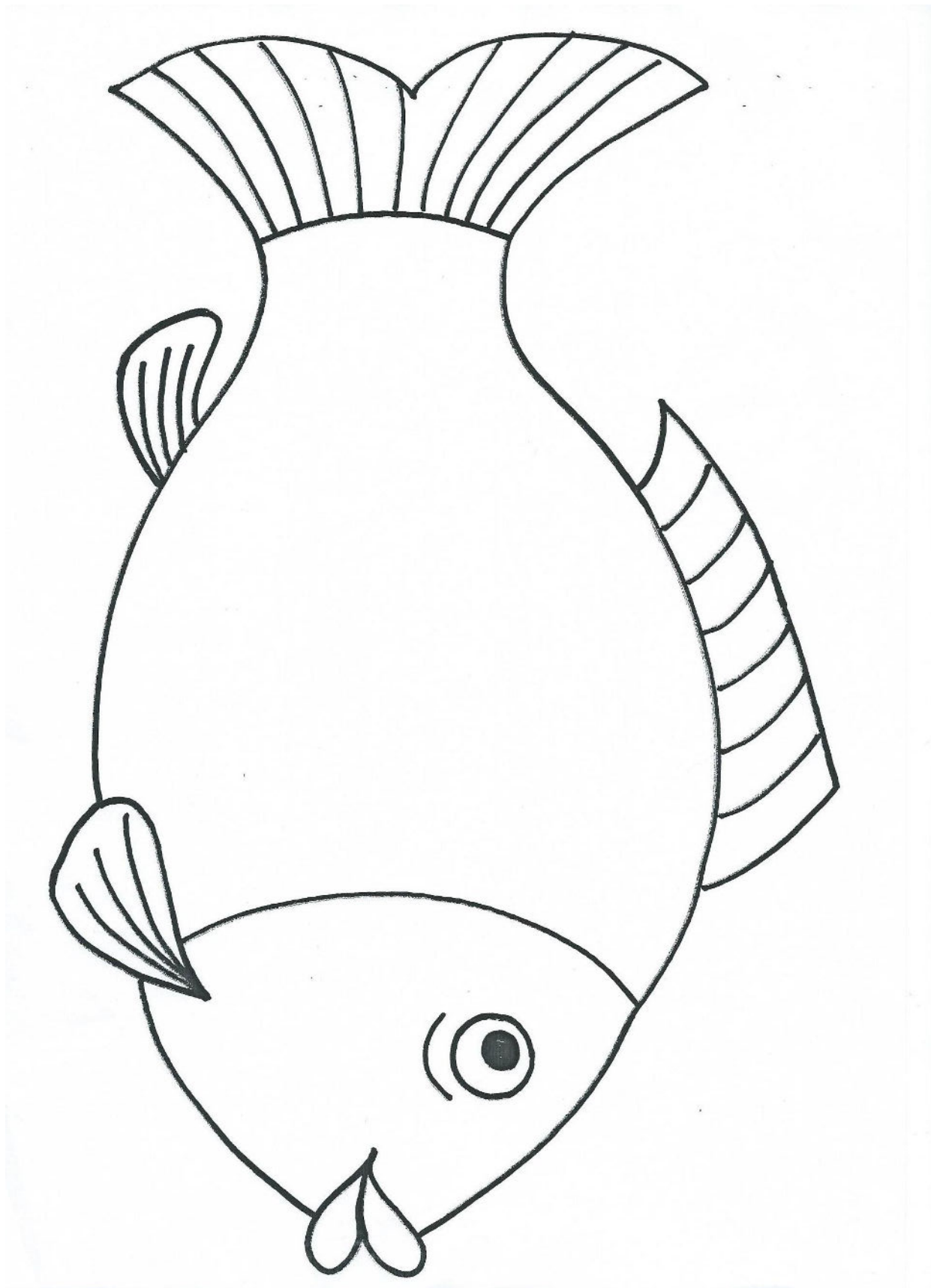
Pracovní výchova

Kapr

pomůcky: tvrdý bílý papír A4, pastelky, těstovinová kolínka, špagety, lepidlo nebo tavná pistole, nůžky, šablona kapr

Vytiskneme a vystříhneme si kapra, nalepíme těstoviny jako šupiny, špagety jako ploutve a dokreslíme červenou pusou a oko.

Čtení

Dítě, které zvládne doplňuje do textu slova za obrázky. Ti, kteří nezvládnou, poslouchají jak maminka, nebo tatínek čte.

Sněhulák

Sotva jsme ráno vyběhli před , už jsme
měli červený a . Ze tří jsme
postavili . Namísto měl dřevný
 , namísto a kousky
 a namísto pořádnou .
Do jsme mu dali a na krk .
Za chvíli přiletěl a pokřikoval na ,
že promrzne na , když nemá ani
 a když namísto má dřevný .
Protože nelhal, všechno jsme napravili.

Pohádka na dobrou noc – poslech čteného textu

Vánoční pohádka

Za oknem padal sníh. Padal celý den a noc. Celý dům, i ulice, celé město bylo bílé. Jakoby zbělel celý svět. Malý Lukáš seděl u okna a pozoroval padající vločky.

„Maminka říkala,“ přemýšlel ten malý klučina „že k nám přijde Ježíšek.“ Kroutil hlavou. „Prý k nám přijde už zítra a přinese pod stromeček spoustu dárků k Vánocům.“

Seskočil ze židle a šel se podívat na Betlém. „Ale jak k nám může přijít takové malé miminko. A ještě něco nést s sebou.“ Opřel se a prohlížel si postavičky. Byly tam ovečky a pastýři, tři králové s dary, anděl nad chlévem, kravička a oslík, malé jesličky s Ježíškem a Josef s Marií, jak se nad ním sklánějí. „To ať mi nikdo neříká,“ pokračoval Lukášek v mudrování, „že takové malé děťátko umí chodit. Já si dobře pamatuji sousedovic Matěje. Toho museli vozit v kočárku. A jak dlouho mu to trvalo, než začal cupitat!“

„Lukáši!“ zavolala z kuchyně maminka. „Pojď se podívat na vánočku. Ta se letos povedla.“

Vytáhla z trouby vonící pečivo. Mandličky, rozinky. Hmmm, to má Lukáš moc rád. „Dáš mi kousek?“ zeptal se. „Musíš chvíli počkat,“ usmála se maminka, „Ještě je horká. Ale až vystydně, ukrojím Ti pořádný kus.“

Pak zdobili stromeček, rovnali cukroví na mísy a vyprávěli si.

Když byl čas celý modrý tmou, šel malý Lukáš spát. Tatínek ho přikryl až po bradu a maminka mu dala pusku na čelo.

„Ať se Ti něco hezkého zdá.“ A Lukášovi se zdál krásný sen o prvních Vánocích.

Byla krásná teplá noc. Nikde ani kousek sněhu. Zářící hvězdy na obloze. Polní cestou se k Betlému blížili dva lidé. Žena seděla na oslátku, muž je vedl za uzdu. „Vždyť to je Josef a Marie,“ povídá si ze sna Lukášek. A dívá se dál.

Marie s Josefem přijeli do města, byla už noc.

„Zítra začíná sčítání lidu. Nevím, jestli ještě najdeme místo ke spaní.“ Josef se otočil na ženu.

„Nevadí,“ usmála se Marie. „Něco určitě najdeme.“ Nakonec museli spát v chlévě, na kupě sena.

Město bylo plné. Všechny postýlky už byly obsazené. A právě, když hvězdy nad Betlémem zasvítily nejsilněji, narodil se jim syn. Drobounké miminko. Marie unavená usnula. Josef se nemohl na dítě vynadávat.

Když tu:

„Klepy, klep.“ Josef se lekl: „Další nocležníci.“ Ale pak si řekl: „I co, vejdemo se všichni.“ A

otevřel. Byli to pastýři. Nesli dary a vyprávěli, že je vedla hvězdy a že hledají děťátko, právě narozené.

„Marie, vzbud' se.“ zatřásl jí za rameno, „K našemu Ježíškovi přišli pastýři.“ A Marie povídá:

„I to se Ti Josefe něco zdá. Kdopak by byl pozdě ještě na cestě?“ A chtěla znovu usnout.

Když tu:

„Klepy, klep.“ Josef se lekl: „Další pastýři. „Ještě jich přijde pár a nebude tu místo k spaní už ani pro nás.“ Ale otevřel. Byli to tři králové. Nesli dary a vyprávěli:

„Vedla nás hvězda. Daleká byla cesta. Hledáme krále, který se právě narodil.“ Marie kouká chvíli na pastýře, chvíli na krále a nestačí se divit.

Když tu:

„Klepy, klep.“ Otevřely se dveře a vešla maminka. „Lukáši vstávej. Je Štědrý den.“

Lukáš otevřel oči a dívá se překvapeně na maminku. „Ty jsi také v Betlémě u Ježíška?“ A maminka se smála.

„Copak bych tam dělala?“ Sedla si na postýlku. „Tobě se jistě něco zdálo.“

A pak už běžel den jak voda v potoce. Brzy byl zase večer. Stromeček svítil a cukroví vonělo.

Lukášek se nemohl dočkat. Pak zazvonil zvonec a pod stromečkem bylo spoustu dárků. Pro maminku, pro tatínka a také pro Lukáška. A všichni měli radost. Ale největší měl Lukášek. Byl šťastný, že jsou tu Vánoce, dárky, maminka s tatínkem a také že tu je on. Vyskočil, otevřel okno a volal:

„Děkuji Ti, Ježíšku!!!“ Vločky tiše padaly tmou. A Lukášek si v koutku duše říkal:

„Možná jsou to ty dary od tří králů a ke stromečkům je roznášejí pastýři.“ A už se tím netrápil.

V Ostravě dne 14. 12. 2020

Vypracovala:

Mgr. Gabriela Šrámková, DiS.